

ORA F

„Zona femeii” coincide, anul acesta, cu data re-

Simplă coincidență sau glumă a destinului? Fără a dramatiza, trebuie să recunoaștem că nu există și mai neagră pentru mamele, soțiile sau logodnicile noastre, decât aceea în care supă se răcește pe masă, în care ele își primesc pupicul în fugă, din pragul ușii, în care sortim singurătății temporare pe cele cărora le-am furat venică însoțire.

Si toate acestea pentru un meci de fotbal... Avea dreptate Rita Pavone când ne reproșa, pe note „per che, per che, la domenica mi lasci sempre sola?”. Răspunsul e simplu și sună frumos tot pe italienește: „la partita del pallone”, bles-tatăm partida cu balonul care vîrî zănie în unele familii, care stîrnește cearta cu iubitele, necon-solate de promisiunea u-nui splendid week-end... la iarna viitoare!

lufie care, din păcate, nu rezolvă problema, ci mai mult o agravează (din punctul de vedere masculin): în fiecare duminică sau de cite ori televiziunea retransmite un meci, cinematograful programează vechi filme romantice, interpretate de actori celebri, „pentru femeile ai căror soți nu se mișcă din fața micului ecran sportiv” sau care fug la sta-tion. Atenție, bărbați! În curînd ne vom pierde nevestele sau arzăuțele, în favoarea lui Rudolph Valentino sau Garry Cooper! Și ar fi păcat...

Dar, pentru că iubim și fotbalul — ceva mai puțin firește decât pe dra-gelul nostru — vi propu-nem să ne înapoiem, în amurgul zilei acesteia, a-casă, toți spectorii, ju-cătorii, arbitrii și observa-torii federali, cu cite un mărțișor aninat de de-quetul mic, pentru a onora și răsplăti dragostea, fi-delitatea, spiritul de sa-crificiu și puterea de in-telegere — proprii femeii!

(vib)

PATINATORII SUB CUPOLA PALATULUI DE GHEAȚĂ

Gheorghe Fazekas s-a distanțat în proba figurilor obligatorii

Intrecerea celor mai buni patinatori din țară a început ieri sub cupola palatului aco-ropier „23 August”, oferind o dispută dintre cele mai interesante. În categoria seniorilor, deținătorii de anul trecut ai titlurilor se află în frunte, după epuizarea probei figurilor obligatorii.

Deosebit de plăcută a fost evoluția campionului înai-terea probei liberelor: 1. Gh. Fazekas (Dinamo) 809,9 p.; 2. M. Comanic (I.E.F.S.) 641,7 p.; 3. D. Sandu (Constructorul) 622,1 p.; 4. D. Czeisner (Petrolul Brașov) 597,3 p.; 5. E. Tăușan (IEFS) 560,7 p.

Mult mai strînsă este întrecerea fetelor. Acei, Beatrice Huștiu și învinsa sa de anul trecut, Elena Moș, se arată de forțe apropiate, deși zecimile de puncte acumulate pe parcursul celor 8 teste acordă primei un avans substanțial. De asemenea, lupta pentru locul trei dintre Ghiserel și Didă este deosebit de echilibrată. Între ele va trebui să decidă doar ultima evoluție, cea la figurile libere. Pînă a-tunci, în clasament: 1. Beatri-ce Huștiu (Dinamo) 808,9 p.; 2. Elena Moș (IEFS) 777,2 p.; 3. Doina Ghiserel (Sc. sp. 2) 721,5 p.; 4. Rodica Didă (IEFS) 721,1 p.; 5. Constanta Ionescu (Const.) 691,0 p. O primă apari-ție și-au făcut și perechele, dintre care conduce Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (IEFS) cu 54,40 p, față de Daniela Popescu — Marian Chlo-nea (Dinamo) — 50,5 p.

Azi (de la ora 7,45) intră în concurs juniorii. După amia-ză, ultimele evoluții ale sen-dorilor — de la ora 17 — în proba de liberă.

Radu VOIA

MARIA ALEXANDRU ȘI ELEONORA MIHALCA — CAMPIOANE NAȚIONALE LA DUBLU FEMEI

ARAD, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Înainte de a face cronica zilei a doua a cam-pionatelor republicane individuale, câteva cuvinte despre finala de dublu mixt: Maria Alexan-dru, Sergiu Luchian — Magda-lena Lesai, Tiberiu Covac, des-tăsură vineri deora și încheiă cu succesul primei perechi cu 3-0. Înțînirea a însemnat un gal-op de sănătate pentru învingă-torii care și-au impus superiori-tatea evidentă încă de la prime-le schimburi de mingi. Partida a constituit o întrecere in-e-gală, pentru că reprezentanții ci-ti-bului Progresul au deștut în permanență inițiativa, înscrind puncte numeroase prin atacuri im-parabile. Cuplul arădean, a-cu-știonînd numai în arăderi, n-a putut face față nici un moment, resemîndu-se în postura de în-vins încă de la pierderea stu-lui I.

lași tur (II), bucureșteanul Sil-viu Dumitriu a avut nevoie de 5 seturi pentru a-și apropia victo-riile împotriva antrenorului bu-zoian Emil Băciloiu. La fel și ciușeanul Dobosi, care a trecut greu (3-2) de Trupeii (Voinea Arad).

Dintre meciurile feminine ju-cate pînă la ora transmitel te-lefonice ar fi de subliniat cel dintre Victoria Ivan (Locomotiva Buc.) și Maria Corodi (Rapid Brașov). Prima a câștigat la li-mbă, dar învinsa a terminat par-tida accidentat (din momentul cînd conducea cu 2-1 la seturi și 4-2 în setul IV).

La probele de dublu, doar pu-ține lucruri de semnalat. În cea feminină, cele două perechi fa-vorite s-au calificat fără emoții în finală: Maria Alexandru-E-leonora Mihalca și Carmen Crișan-Magdalena Lesai.

În partida finală, cuplul Maria Alexandru — Eleonora Mihalca (Progresul București, Politehnica Timișoara) a dispus de Carmen Crișan-Magdalena Lesai (C.S.M. Cluj, Voinea Arad) cu scorul de 3-0 (16, 15, 10), devenind campio-ni naționali.

Corpetia masculină a relute-fat evoluția promițătoare a lui Natfali și Gavrig, victorioși a-supra cuplurilor Rehi-Demian și Teodor-Stelian, ceea ce le-a

adus cîștigătorilor calificarea în semifinală. Aici a avut loc po-ate cea mai aprigă dispută a cam-pionatelor: Sindeanu și Covac au avut mari emoții pînă cînd s-au văzut învingători împo-triva lui Danielis și Antal: 3-2 (20, -17, -24, 17, 21).

Cîteva rezultate: Dublu femei — sferțuri de finală: Alexandru, Mihalca — S. Bădea, Stola 3-0; Crișan, Lesai — Crețco, Căruțoiu 3-0; semifinale: Alexandru, Mi-halca — Zaharia, Baciu 3-0; Crișan, Lesai — Babiciuc, Feld-man 3-0.

Dublu bărbați — semifinale: Dobosi, Dumitriu — Gavrig, Nat-fali 3-0; Sindeanu, Covac — Danielis, Antal -2.

Duminică au loc ultimele în-treceri ale probei de simplu fe-mei și simplu bărbați.

Constantin COMARNISCHI

Derby în campionatul feminin de baschet

Etape de astăzi a campionate-lor naționale de baschet pro-gramează două partide de mare a-tracție. Pe primul plan se si-tuează înțînirea eternei rivali-tate baschetului feminin, POLI-TEHNICA și RAPID. Cele două formații frînțose se vor înțînii miline dimineață, de la ora 10.15 în sala Flor, sca, pentru a 40-a oară. În șcurile precedente, Po-

litelnica a realizat 21 de victorii, iar feroviarele 16, două partide încheindu-se cu rezultate egale. În continuare, iubitorii baschetu-lui vor putea urmări într-o con-fruntare directă pe actuala cam-pioană a țării, Dinamo, și per-formera ultimele etape, Politeh-nica București, învingătoare în fața liderului, Steaua.

Trimisul nostru special CĂLIN ANTONESCU transmite:

AZI, LA PALAIS DU HANDBALL, ROMÂNIA DISPUTĂ FINALA CAMPIONATULUI MONDIAL

După o întrerupere de 6 ani, selecționata masculină de handbal a României se află din nou în finala unui campionat mondial. Jucătorii români revin astfel în lupta pentru înțînitate și, în fond, repariția lor printre cele mai bune echipe de handbal din lume este considerată aci, la Paris, ca un fapt normal. Cine și-ar fi propus să ana-lizeze cu luciditate raportu-rile actuale de forță pe plan mondial în handbal nu ar fi putut exclude, dect cu rea-intenție, pe handbaliștii ro-mâni din disputa pentru una dintre medalii.

Astăzi faptul este împlinit și cu toate că pe drumul spre vîrf piramidei jucătorii noștri au mai înțîniti și „ho-puri” (fără așa ceva este greu de conceput că se po-ate intra în stăpînirea titlu-lui...), maniera în care ei s-au calificat pentru partida finală (a 46-a a acestei dispu-te) a probat că onoarea nu se datorează nici zîmbe-tului grațios al zeiței Fortu-tii și nici complezenței ar-bitrilor sau organizatorilor. Dreptul de a lupta pentru primul loc a fost cîștigat după aspre bătălii, cu in-telegință și pe fondul unei ca-pacități tehnice, tactice și fi-zice incontestabile.

Acetia fiind spuse, consi-derăm necesar să reamintim cititorilor că, după ce a cîș-tigat titlul mondial de două ori consecutiv (1961 și 1964), reprezentativa României s-a clasat în 1967 — pe po-ziția a treia. Ne aflăm, deri, astăzi, în fața unei reveniri

- Participarea lui Kicsid și Gunesch a devenit certă
- Echipa R. D. Germane pentru prima dată în finală!
- Handbaliștii noștri au de partea lor și... tradiția

(Continuare în pag. a 4-a)

O imagine din partida România — Danemarca, meci în care „tricolorii” au obținut o victorie prețioasă și totodată calificare în finala campionatului mondial

LOIALITATE SPORTIVĂ

Înînd seama de condițiile istorice ale dezvoltării lui, sportul n-a fost numai un mijloc sanitar sau de divertisment colectiv, ci și unul de apărare a unei calități umane, care, într-o vreme cînd morala se afla la cheremul celor pușini și puternici prin privilegiu, avere, inșufiție, a ferit pe om de pierderea concepției mai înalte despre relațiile sale cu semenii. Calitatea aceasta se cheamă loialitate, din care derivă o seamă de alte calități, la fel de valoroase, ca eleganța, știma pentru adversar, respectarea legilor onoarei, într-un cuvînt ceea ce pe limba lui Byron se numește fair-play.

Am citit cu toții despre acel jucător de fotbal străin care, ajuns în fața porții adverse și oferindu-i-se ocazia facilă de a marca un gol în toată legea, s-a abținut cu o aspră semănătate de la victoria prea ușoară, fiindcă apărătorul spațiului rîvnit fusese lovit și în imposibilitatea momentană de a reacționa după normele jocului. Că publicul l-a ovacionat îndelung pe jucătorul afit de umor este firesc, după cum e firesc să fi fost emoționatîi toți cei ce am aflat despre finețu lui sportivă. O finețu care dezvăluie împede-eroarea aceluia care și întemeiază activitatea numai pe scoruri, obținute la orice preț.

Firește, în goana după rezultate spectaculoase a altor cluburi comercializate în multe țări, simțim pentru loialitate în competiție se blazează, jucătorul trece din victorie în victorie, pierzînd treptat marile emoții ale în-fruntărilor elegante, bucuria reușțării atunci cînd, prin ea, se dobîndește un spor al frumuseții sportului în sine.

Cum ne așteptăm altă confruntări pe arenele naționale și internaționale, sportivii români pot afirma o frăsă-tură ce se confundă cu înșei obșir-țile noastre ca popor, anume loialita-tea, vocea minunată a calităților mo-rale care dau sens agerimii fizice. Ei știu că, în timp ce o victorie sau o înfrîngere se uită, frumusețea și uma-nitatea fineții în arenă dăinuie îndelung în memoria oamenilor și stîrnesc în ei valuri de simpatie pentru ceea ce sintem.

George SBARCEA

Aseară, pe ringul din Floreasca STEAUA A ÎNVINS, DAR NU A STRĂLUCIT

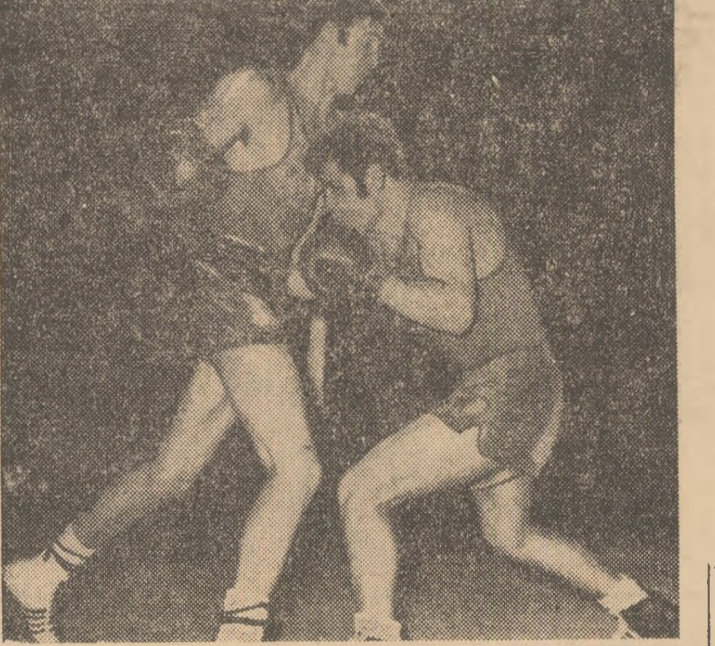
Aseară, sala Floreasca a găzduit reușita pugilistică dintre for-mațiile bucureștene Steaua și Metalul, din cadrul primei etape a campionatului republican pe echipe. Pușini spectatori prezenți în sală au vizionat un deplăcut pugilistic medioru. Capetele de ațis — campionii europeni C. Ciu-că și A. Dumitrescu, precum și ex-campionul cocoșilor, N. Găju — au evoluat sub așteptări. Ciucă abia a reușit un modest meci nul în compania lui Ștefan Constan-

tin, care a speculat cu riposte prompte lipsa de precizie a lui Ciucă, Arel Dumitrescu, deși l-a învins la puncte pe stingaciul I. Lungu, nu și-a confirmat, dect în parte, carnea sa de vîrșit. În cea ce-l privește pe N. Găju, me-cii său cu Gh. Stan, terminat la egalitate, reflectă pe deplin curba evoluției sale îngrijorătoare. Niv-elele galei n fost salvat — în parte — de meciurile A. Popa — I. Hodosan și V. Silberman — N. Tudor. Primul, foarte disputat, — încheiat la egalitate; celălalt, — exemplu de concepție tehnico-tac-tică superioară (învîgător Sil-berman, în condiție unul hand-bal-ondului lui Florea, Marcel — comandant mai departe). Cu greșea copilărească a antrenorului Marcu Spacov, care a solicitat a-bandonul lui Florea, Marcel în fața lui Petre Cimpeanu, se poate încheia trecerea în revistă a unei gale care, și datorită unor ar-bitraje extreme de confuze, nu a satisfăcut pe spectatori.

Celelalte rezultate: cat. semi-muscă: M. Lulezeanu (S) b.p. Gh. Cristea; semișoară: Gh. Pușcas (S) b.p. C. Negoescu; ușoară: N. Paraschiv (S) b.p. C. Stancu; mijlocie: Gh. Chivăr (S) H. Stîmp — meci nul; grea: D. Zelina (S) b.b. I. M. Dicu. Scorul final al înțînirii: 16-6 pentru Steaua.

tin, care a speculat cu riposte prompte lipsa de precizie a lui Ciucă, Arel Dumitrescu, deși l-a învins la puncte pe stingaciul I. Lungu, nu și-a confirmat, dect în parte, carnea sa de vîrșit. În cea ce-l privește pe N. Găju, me-cii său cu Gh. Stan, terminat la egalitate, reflectă pe deplin curba evoluției sale îngrijorătoare. Niv-elele galei n fost salvat — în parte — de meciurile A. Popa — I. Hodosan și V. Silberman — N. Tudor. Primul, foarte disputat, — încheiat la egalitate; celălalt, — exemplu de concepție tehnico-tac-tică superioară (învîgător Sil-berman, în condiție unul hand-bal-ondului lui Florea, Marcel — comandant mai departe). Cu greșea copilărească a antrenorului Marcu Spacov, care a solicitat a-bandonul lui Florea, Marcel în fața lui Petre Cimpeanu, se poate încheia trecerea în revistă a unei gale care, și datorită unor ar-bitraje extreme de confuze, nu a satisfăcut pe spectatori.

Gheorghe ILIUTA

Gheorghe Pușcas (stînga) a acceptat aseară schimbura de la mică distanță cu Constantin Negoescu. Foto: Theo MACARSCHI

ECHIPA NAȚIONALĂ NU EPUIZEAZĂ PROBLEMELE FOTBALULUI

INTERVIU CU TOVARAȘUL MIRCEA ANGELESCU, PREȘEDINTE AL F.R.T.

- Mentalitatea din fotbal se cere fundamental schimbată
- Eficiență extinsă și responsabilitate sporită din partea forului de specialitate
- O problemă cheie: autonomia econo-mică a federației
- Porțile reprezentativei la „El Mondial '70” rămîn deschise...
- De la presa sportivă se așteaptă poziții critice, lucide, îndrăznețe

Dintre președinții de fede-rație sportive, MIRCEA AN-GELESCU pare a fi cel mai sollicitat de presă. Este deci simplu motivul pentru care prezența noastră, în biroul său, nu l-a surprins cum avea să ne surprindă pe noi dispo-

nițarea sa de a purta o con-voorbire despre fotbal, destina-tă tiparului. — Poate că reluarea cam-pionatului nu ar justifica, în sine, solictarea unui in-terviu. Avînd însă în ve-dere că primăvara aceasta

Emanuel VALERIU

(Continuare în pag. a 3-a)

UVERTURĂ FOTBALISTICĂ LA CLUJ

Dașcu, o rezervă, i-a înlesnit „X”-ul golgeterului Oblemenco

MECIURILE ETAPEI A XVI-a

Astăzi, în cadrul celei de a XVI-a etape a campionatului divizion A de fotbal, se vor desfășura următoarele 7 par-tide:

- PETROȘANI: Jiu — Dinamo Buc.
- TUR. MUREȘ: A. S. Armata — C.F.R. Cluj
- ORADEA: Crișul — F. C. Argeș
- CONSTANȚA: Forul — Steagul roșu MOINEȘTI: Dinamo Bccu — U.T.A.
- STADIONUL REPUBLICII: Steaua — Petrolul
- STADIONUL GIULEȘTI: Rapid — Politehnica

Toate partidele vor începe la ora 15.30, cu excepția me-cielui Steaua — Petrolul, care, fiind televizat, a fost pro-gramat de la ora 13.00.

CLUJ, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Scor egal (1-1), exact ca în toam-nă în această partidă, uver-tură de primăvară și de sezon fotbalistic; scor egal, deși „U” a controlat jocul în cea mai mare parte din timp, instalîndu-se, adeseori cu fundații, în apropierea li-niei de centru. Într-atît de mare a fost presiunea la poarta curajoșului Oprea, în-tr-atît de intensă a fost ne-răbdarea „tribunelor”, care, timp de 55 de minute, au așteptat golul cu înfrigurare. Dar acesta refuză să sosească, pentru că 3-2 la ca-pătul unui meci viu dispu-tat, așa cum arată și selaterajuca: 15-11, 13-15, 15-11, 10-15, 15-7.

plîcînd acțiunile în faza de construcție și ușurînd în fe-lul acesta și mai mult misi-unea adversarului, care, printr-o regrupare de forțe în jurul propriului careu, își luase de la început mă-surile de precauție. Și timpul se scurgea im-placabil, lăsînd tabela de marcaj imaculată... După pauză, studenții clu-jeni au apărut cu Bungău în formație, introdus în lo-cul lui Uifăleanu, dar pe postul său obișnuit de arîpă stînga, falsă. Cineva lingă

noi se arata neîncrăzător în inspirația lui Ștefan Cir-jan. Dar un altul, mai în glumă, mai în serios, a repli-cat: „Dacă Dan Deșliu l-a văzut pe Bungău om de na-țională, de ce n-ar fi bun măcar într-o echipă de club”. Și, într-adevăr, Bungău a dat randament schimbind — prin maniera sa de acțiune, mai curată, mai simplă — fața jocului practicat de clujeni

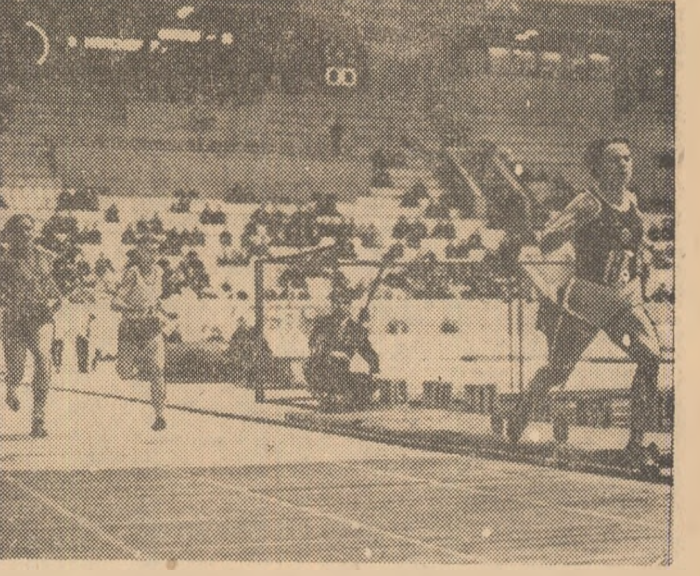
Gheorghe NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Ieri, la volei I.E.F.S.-C.P.B. 3-2

Aseară, în sala Giule-ști, a avut loc meciul dintre I.E.F.S. și C.P.B. (div. A). După două ore de joc studențele au reușit să dispună de ti-pografe cu 3-2 la ca-pătul unui meci viu dispu-tat, așa cum arată și selaterajuca: 15-11, 13-15, 15-11, 10-15, 15-7.

În fotografia de la dre-pta, o secență din meci.

Aspect de la reușita întreceri atletice de la Palatul Sp-urilor din Moscova: în proba de 300 m plat pentru femei, finețu pe primul loc Renate Meissner (R. D. Germana), cronometrată cu cea mai bună performanță europeană pe teren acoperit — 24,3. Foto: TASS

AMORALITATE

„C u riscul de a fi catalogat cel puţin inoportun, şi prin bunăvoinţa dumitale, încerc

pe această cale să supun forului în drept o propunere ce mi s-a părut interesantă din multe puncte de vedere. (Si acceptată cu entuziasm de nişte cunoştinţe feminine, nu zămbi prea răzleţite, maeştre, sint persoane extrem de onorabile şi depăşite ca vîrstă.) Ca să fiu sincer, nu cam ştiu cum să încep... eh, dă-mi şi gîmbele lucruri. Că să încep anume în discuţie de sfîrşit prost, s-au sfîrşit cu toatele, în majoritatea cazurilor. Asta-i situaţia, n-am de ce mă plînge, am surmontat eu şi clipe mai grele, scăpînd voios din fel şi fel de viclene urechi de ace în care mă vîr numai din pricina unor sincerităţi ezitante, cauzate de faptul că sunt în discuţie (Mă refer la data cînd facm mîrturisiri actorului Colea Răduţu că n-am frecventat niciodată Giuleştii — deşi acolo a jucat Andrei Rădulescu, care şi-l e rudd — sau la data mai recentă cînd, fără să-mi asigur spatele, aşa cum o fac obişnuit şi din reflex, am declarat unu din cei mai mari mîrturisitori ai lumii, că nu am văzut niciodată pe el în grupă B, se datorează, poate, unei practici care mă îndelungate în tinereţe a sublimelor furci străbune... şi-n spatele, cu pieptul bombat şi-n răle răsfîrşite mă asculta, cine? După priviri, figurile Camel şi servite de „deplasare”, bănuiesc că era un mare amator de memororii entuziaşti şi neobişnuiţi ai pasionanţilor (aşă scria în gazeta bucuresteană de mare tiraj), al spectacolului mei de hochei — adaug, te rog: pe gheaţă — România — Iugoslavia, soldat cu ocazi memorabile pentru noi şi pe vremea veacului, 4-3.)

...Formidabil lucru creierul dăla omenească... cum asociază el nenumărate idei: uite, m-a furat conditii şi m-a fost în zădărnici, fiindcă opropunerea mea chiar la hochei se referă. Am făcut un ocol în care mare pină să ajung la ea, dar a meritat, m-a dat, cum s-ar spune, un suflu de impulsie cerebrală asociativă. În fine, iată despre ce-i vorba:

O tradiţie, împămîntenită în oricare din ţările patinoare ale acestui fermecător glob pămîntesc, oferă, la hochei, purtările scîndite peste marginea, spectatorului care le-a cules. În ce constă propunerea mea? Propunerea mea constă în a oferi spectatorului care l-a primit în braţe, pe hocheistul zădărnici o învîmăşală permisă peste mantinela. Mă gîndesc că e o întregire binevenită, necesară, a vechii tradiţii, cu noul puzul. Bineînţeles, jucătorul sîrit peste mantinela va fi păstrat de spectator pînă la victoriul campionat mondial, intrind exclusiv în sarcina spectatorului să cazeze, hrănescă şi distreze la un mod cât mai plăcut, într-un cubit, să se ocupe cu rafinament de tîrziu de acidental... ce zici, merge? M-am mai gîndit şi la un mic regulament quasi sportiv, care ştii, să nu dea loc la abuzuri,

la neînţelegeri, pricepi că se pot întâmpla şi astfel de chestii — şi atunci tot să fie lămurit, să fie fair-play. Adică, înţeleg să-l păstrezi pe acesta jucător în bune condiţii, deci: primo, l-ai primit în braţe cu 87,97 sau 107 kilograme, it restitul clubului de bază şi naţiunii sale cu 87,97 sau 107 kilograme. Oh, dacă-i restitul îngrăşat, se poate, da' numai cu acte justificative. E oprit să se restituie un jucător desprăşat; secundo, pe timpul şederii sale, jucătorul cadou să se arate Valeriu Prăboveţ, castelul Pety şi „Sura Dacioli” de la Polana Brasov, ca să admire pe frumoşii ospătari daci; sî se mai arate gropile lăstate în părăsire din Sinaia, unde urma să se construiască patinoarul construit la Bucureşti, dar la Sinaia gropile au rămas, deoarece campionatul trece, gropile rămîn — şi neapărat să fie dus în Eforie, să admire şi acolo nişte nobili ospătari romani, de asemenea nu strică un tur de orizont prin deliciuosul Costineşti; terţio, să mîncească bucatărie strict românească, de preferinţă la Athenea, unde va rămîne preciz ezitant de bucatele autohtone laose strecurate frantuzesti, ciorbe à la grece, soupi englezeşti, salade à la russe şi orientale, etc., plus băuturile gen Campari, whisky Haig sau gin-tizz; quator, primitor şi oferit să ducă o viaţă într-ajutătoare, în nici un caz oferit să nu fie obligat la prestarea unor corvezi sau alte munci incompatibile cu educaţia lui. Ei, n-om să fi le-năsur chiar pe toate, ar mai fi cazul în care jucătorul e primit în braţe de sexul opus, de un minor (6), de un director adjunct, de un inginer şef, de un mizantrop sau de un poet, în scrisoarea viitoare vom vorbi mai pe larg... e cazul să acţiunăm un program? Socot că m-a născut în aria generală a cunoaşterii reciproce dintre sportivii de diverse părţi ale lumii. T.”

„Ce să-ţi spun, nea Teniş? Ştiu şi eu... mai scrie-mi, ideea e de talia matale, curajoasă, generoasă... dacă pot pentru ca să mă exprim astfel, numai să-ţi înţelegă şi aiţi, aici e aici. Oricum, spor şi treabă.

Al. STRUȚEANU

LOTO PRONOSPORT

CISTIGATORII CELOR 100 EXCURSII LA MOSCOVA — LENINGRAD ATRIBUITE LA CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEX-PRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

1. Bora Petre — Craiova;
2. Tănăsescu Ion — com. Blejoi Jud. Prahova;
3. Ploara Dumitru — Ploiești;
4. Pantoiu Nicolae — com. Lipănești Jud. Prahova;
5. Biliet colectiv nr. 104389 din București;
6. Iana T. Ion — com. Paraschia Jud. Teleorman;
7. Badea Clement — Năsăud;
8. Tudor Vasile — Buzău;
9. Biliet colectiv nr. 80917 din Piatra Neamț;
10. Cnilet Moise — București;
11. Popa Ioan — Deva;
12. Biliet colectiv nr. 114912 din Pitești;
13. Popescu Aurelian — Brăila;
14. Tamaș Antal — com. Turia Jud. Covasna;
15. Horga Gheorghe vas — com. Alexeni Jud. Ilfov;
16. Știucă Gheorghe — Tg. Jiu;
17. Albușescu Dumitru — Timișoara;
18. Birola Constantin — București;
19. Barbu Traian — com. Creangă Jud. Neamț;
20. Vass Daniel — Cluj;
21. Gherghes Ion — Arad;
22. Caragea Horla — București, (Continuare în numărul de marți).

OUVERTURĂ LA CLUJ

(Urmarē din pag. 1)

în prima parte a reprizei secundă.

Fără a ne mai referi la suturile de la distanță, foarte periculoase, ale noului introdus, ne notăm doar faza-gol, din min. 55: primind o pasă, la aproximativ 25 m de poarta oaspeților, Bungău a prelungit rapid balonul în adincime, lui Munteanu, care, complet nemarkat la marginea careului mare, a sutat pe jos, decisiv, în stînga lui Oprea. După gol, acțiunind cu o mai mare dezinvoitură, „U” a mai păstrat un timp inițiativa de parte sa, reușind unele faze de efect, dar numai pînă în zona de finalizare. Gazdele se jucau parca cu situațiile de gol și, sigur, după cum se va vedea, și cu propria soartă.

De partea cealaltă, fotbalii craioveni au venit la Cluj cu intenția nedisimulată de a juca pentru... „X”-ul lui Oblemenco, în care scop au manevrat în consecință debutantul Donose, un junior, a fost retras undeva pe stînga, la mijlocul terenului, Ivan s-a repliat de regulă

pină în fața fundașilor centrali, pentru a-i crea lui Bitlan (îndeosebi) și lui Tană rosiabilitatea să acopere” la nevoie. Așa au jucat cu succes băieții lui Coidum, pînă ce a căzut golul lui Munteanu. Apoi, încetul cu încetul, au ieșit și ei la joc, tot mai curajoși, în dorința de a restabili echilibrul pe tabela de marcaj. Și cine îndrăznește... reușește! În min. 75, Martinovici, demarcat pe aripa stîngă, a centrat înalt în careu și pe traiectoria mingii, dar cu spatele la poartă,

s-a aflat jucătorul de rezervă Dașcu (abia introdus în teren) care cu o intuiție și cu o execuție tehnică de vechi titular, a fixat balonul în plasă, printr-o „foarfecă” de toată frumusețea.

Nu era prea tîrziu pentru o nouă replică a lui „U”, dar — prin la ultimul flutier de arbitru — studenții n-au mai găsit resursele psihice necesare.

Apropo de arbitru, căruia îi sintem datorii o explicație: i-am scăzut cite o stica la fiecare 11 m (unul mai clar decît altul) pe care nu a avut, se pare, curajul să le acorde.

DRAW-ul, MINUT CU MINUT...

În primul minut de joc o combinație pe triunghiul Oprea-Barbu-Adam se încheie cu un șut „de probă”, fără probleme pentru portarul craiovean.

Trei minute mai tîrziu, Adam, înfipit pe linia de corner, servește o minge pe tavă lui Barbu, care sutează spre poartă, dar de undeva un picior deviază traiectoria

„U” CLUJ — UNIVERSITATEA CRAIOVA 1-1 (0-0) Sîmbătă, 14 februarie, teren: „Ajunecus”; timp înnoțat, ploaie mîrșună, cu intermitență; spectatori — aproximativ 20.000

Am marcat: Munteanu (min. 55), respectiv Dașcu (75).

„U” CLUJ: Moldovan 7 — Căpîrșă, Pexa și Solomon 7; Cimpeanu 6, Anca 6, Oprea 5, Uifăleanu 6 (min. 46 — Bungău 8), Munteanu 6, Adam 6, Barbu 6.

UNIVERSITATEA CRAIOVA: Oprea 7 — Niculescu 8, Tană 7, Bitlan 8, Vela 7, Strîmbea 7, Știucă 6, Știucă 6, Niță 5, Oblemenco 7, Donose 6 (min. 60 — Dașcu 8).

A arbitrat Vasile Dumitrescu (1-0-0), ajutat de Ilie de V. (1-0-0) și A. Munch, toți din București.

Trofleul Petchovschki (pentru echipa de rezervă: „U” Cluj — Universitatea Craiova 1-0 (0-0).

DRAW-ul, MINUT CU MINUT...

deciziilor greșite, neacordînd un penalți în favoarea clujenilor, la un fapt evident comis asupra lui Adam în min. 53.

Min. 55: o aruncare de la usă a lui Cimpeanu îl găsește pe Bungău în duel cu nu mai puțin de trei apărători adversari. Mîncea rîcoșează la Munteanu care, de jos în colțul stîng al porții lui Oprea: 1-0 pentru „U” Cluj.

În minutul următor clujeanul Oprea sutează din interiorul careului, însă tizul său craiovean reușește să rețină.

Apoi a intervenit pe genericul filmului automulțumirea echipei gazdă. Cu o excepție, sutul violent al lui Bungău (min. 73), reținut cu dificultate de Oprea. În rest, joc înghesuit în fața careului craiovean.

De partea cealaltă, oaspeții au început o jesarură de faze, cîntînd egalarea, pe care o realizează în min. 75 prin Dașcu, printr-o forfecă splendidă, pe spate, după o pasă primită de la Martinovici.

Dușul a fost foarte rece pentru clujeni, iar revenirea lor tardivă, lipsită de clarviziune. Cîteva șuturi anemice vor puncta finalul întîlnirii, avîndu-l drept autor pe Bungău (min. 81 și 87). O fază ceva mai dinamică se înfăptuiește în min. 88, cînd Adam sutează din careu, mîncea se izbește de Oprea, sare în bară, apoi rîcoșează în teren și este deajătat. A fost ultima speranță...

A urmat joc de expectativă. Apoi, iarși asaltul porții craiovene din partea clujenilor, fără însă să existe vreo științele de claritate. Pe rînd, ocaziile la poartă echipei oaspete sînt ratate de Munteanu (min. 17), Uifăleanu (19), Barbu (20), Oprea (23), Adam (27) și din nou Barbu (31). În min. 42 era cît p-aci să se întimplă neprevăzutul, dar nu la poarta oaspeților, ci în spațiul de joc clujean: un stadion întreg a văzut un fault clar, în careu, asupra lui Oblemenco. Numai că arbitrul V. Dumitrescu a închis ochii înel a mai închis ochii înel a dată, parcă pentru a egala scorul

Victor MOREA

Rapid — Politehnica Iași

(tineret-rezerve)

Azi, de la ora 9,30, stadionul Giulești va găzdui partida echipelor de tineret-rezerve ale cluburilor Rapid și Politehnica.

IN EXCLUSIVITATE PENTRU SPORTUL

Beți un artist a ringului

Cînd alții abia învață să-și lege mînușile Caneo nu și-a dorit un „elev” mai bun Un rezultat controversat: înfrîngerea în fața lui Lufti Nino dă impuls televiziunii italiene

V iaja pugilistică a lui Nino a luat o altă întorsătură, o dată cu apariția lui Toni Caneo, antrenorul care și-a făcut din tîrziu istrian un scop al vieții sale, care l-a înzestrat cu o tehnică de mare rafinament. Iată ce spune Caneo despre elevul său: „Benvenuti mîla fost încredințat în stare aproape... brută. Un copil, poate ceva mai mult decît un copil, dar dotat cu un talent pugilistic alt de deosebit, alt de evident înclînt nu se putea să nu ajunga ceva. Mi-am dat imediat seama de acest lucru și am căutat să-l transmit tot ceea ce știam. A mers extraordinar. I-au fost de-ajuns șapte întîlniri (N.A. cele de care aminteam, susținute în anul 1954), pentru a obține titlul de campion „novic” al Italiei. Este suficient acest amănunt pentru a spune cît valora Benvenuti, înec de la începuturile carierei lui. Ca să atingă acest nivel, alți pugiliști au fost nevoiți să susțină zece și zece de meciuri. Lui Nino nu l-au trebuit decît șapte. Cum să-ți poți să nu-mi dai seamă că o mare talent? După șapte întîlniri, un pugilist nici nu știe să-și lege bine mînușile... Nino a devenit alt de ușor campion italian la începuturi, de parcă ar fi făcut o plimbare.”

Lăsdin la o parte talentul, cum era Benvenuti ca sportiv, ca om? Era asaltator, persistent, perseverent în pregătire, sever cu el însuși în viața extrasportivă?

— Mai începea îndolă? Dacă n-ar fi avut toate aceste calități, n-ar fi ajuns alt de sport. Nu e un secret dacă spun că, poate, nici un alt sport nu-l preîndealtă sacrificiul ca boxul. Sacrificiul și iar sacrificiul. Cine își dă seama că nu poate să se dedice cu totul boxului ar face mai bine să renunțe. Chiar dacă este vorba de un mare talent, ca în cazul lui Benvenuti. Poți fi formidabil, dar dacă-ți lipsește acest spirit de sacrificiu pe care l-a avut Nino, este mai bine să te desaci din mrejele ciorva satisfacții sau succese pe ring.

Avîndu-l pe Caneo în colțul ringului, Benvenuti a urcat în jur de 16 ori în 1955. De fiecare dată a coborît victorios: de 6 ori înalte de înălțime, de 10 ori în puncte. În luna iulie, un început de bun augur: Benvenuti a câștigat, la Udine, titlul de campion regional al Venetiei. Apoi a fost supus, cu succes, unei selecții preliminare, la Comerio, în Lombardia, învingîndu-l la puncte pe un experimentat pretendent: Geotto. În continuare, a luat parte în un turneu de selecție pentru echipa națională. Și aici a terminat învingător în toate cele patru meciuri susținute pe ringul de la Foro Italicu din Roma. Învingîndu-l sînt fost: Sila, Pa-

ris, Furio, Malcarne care au activat apoi, cu mai mult sau mai puțin succes, ca profesioniști. În sfîrșit, pentru a încheia o mică polemică legată de Comerio, unde i s-a pusese la îndolă victoria obținută în fața lui Geotto, Nino a acceptat să-l întîlnească din nou pe acesta, cîteze sfîrșitul anului, Geotto a fost făcut k.o. tehnic în repriza a treia, așa că episodul care umbră oarecum palmaresul lui Benvenuti era definitiv clarificat.

Pînă în anul 1955 Benvenuti a susținut, în total, 23 de meciuri. Bîntul: 13 de victorii, una mai convingătoare decît alta. Ce și-ar fi putut dori mai mult?

Dacă anul 1954 și 1955 au scos la iveală posibilitățile lui Nino Benvenuti, următoarele, următoarele, în anul următor (1956 și 1957) l-au consacrat și pe plan internațional, chiar dacă, la jumătatea lui 1957, Benvenuti avea să sufere singura lui înfrîngere din cariera de amator. Aceasta s-a întîmplat la Anker, în ziua de 3 iunie, în întîlnirea cu turcul Lufti, cu ocazia unui meci Turcia — Italia.

Acest rezultat — repet, unul negativ din epoca de amator — a fost obiectul unor aprinse controverse. Unii au susținut că deși verdictul a fost favorabil pugilistului turc, Nino a cedat în mod clar, chiar cu autoritate, întîlnirea. Alții au afirmat că judecătorii înclinau spre o decizie de „non combat” pe care au transformat-o într-o victorie a turcului din cauza violențelor proteste ale publicului prezent la această reîntîlnire.

Aceasta a fost, așadar, singura pată în strălucitoarea serie de succese pe care Benvenuti le-a colecționat în decursul celor doi ani amîniți.

În acea perioadă, Nino a susținut 40 de întîlniri: 19 în vîrșă, soldate cu 18 victorii și 1 înfrîngere. În anul următor 21, soldate cu 20 atîtea succese. Și cred că merită să amintim din acest șlag de victorie pe cele care au avut un răsunet mai mare, fie pe ringurile italiene, fie pe cele ale Europei.

Campion regional la 18 ianuarie 1956, campion al Italiei pe totă doulă, la Parma, unde și-a adjudecat titlul cu preț a patru victorii, învingător în primele lui patru întîlniri susținute în compania unor pugiliști străini (Iugoslavii Popovici, austriacul Wenzel, francezii Schepper și Ossa), Benvenuti își vede steaua de boxer strălucînd din ce în ce mai puternic pînă și pe firmamentul internațional. El e confirmat, în continuare, speredele pure în el, cucerind cu multă ușurință titlul de campion al țării în 1957, la Bologna, unde a dispus, în finală, de sardul Fiore (devenit și el ulterior, unu dintre cei mai buni profesioniști italieni la categoria respectivă) și împunîndu-se categorice atenției publicului italian și de pe continent, francezii Schepper și Ossa, care și întrecă tot adversarii întîlniți în cadrul campionatelor europene desfășurate la Praga.

Era epoca în care televiziunea făcea timid primii pași spre masa publicului italian. E bine, nu-ei de loc exagerată să spunem că Nino Benvenuti a avut un rol hotărîtor în dezvoltarea noului mijloc de informații. În scurt timp, Benvenuti a devenit leit-motivul discuțiilor noastre, ale tuturor. El plăcea sportivilor pentru arta sa pugilistică, plăcea și neapărat pentru generozitatea sa, pentru simpatia pe care o deținea, plăcea tinerelor telespectatoare pentru călul lui zburliu. Dar, mai ales, plăcea unor conducători de „grajdu” profesioniști, care își dădeau seama că tîrziu campion are stoa de mare pugilist.

Cît despre Benvenuti, vîlva care se făcea în jurul lui lîsa cu totul indiferent. Nu începea să-și dea eare și continua să-și vadă de antrenamente cu o siguranță de elev cumînt și conștințios.

— În acești doi ani, a reușit vreun boxer să se pună în fața unor probleme mai spinoase pe ring? — l-am întrebant.

— Pot spune, cu toată sinceritatea, nu. Ea așa putea aduce ca unul dintre adversarii care mi-au dat cel mai puțin de lucru a fost cel care a obținut o victorie asupra mea. Am vrut să-mi dau, de alifit, revanșa asupra lui Lufti dar, cu toate insistențele mele, nu am reușit să-mi întîlnesc pe ring. N-aș vrea să spun cu această că turcul s-ar fi temut de mine, dar bănuiesc că s-a gîndit la eventualitatea că va pierde cel de Crădă a meci, ceea ce nu l-ar fi convins. Ba nu, a făcut o scurtă pauză... A fost o pauză justificată, ehei imediat după europenele de la Praga, Nino s-a căsătorit. A plecat apoi într-un volan de mîntă care a durat, însă, foarte puțin (din lipsă de lire mi-a spus Nino, mai tîrziu). După aceasta, el și-a reluat antrenamentele ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat. În cariera mea de antrenor am văzut mulți boxeri, dar nici unul nu l-a egalat pe Benvenuti în dîrzenie, în tenacitate, în încredințare în forța sa, în simpatia pe care Benvenuti reprezintă totul pentru un antrenor. Nu poate exista o mai mare satisfacție pentru un profesor de box decît aceea de a fi contribuit la formarea unui elev de feul său. După ce a fost în minte, Benvenuti, poși să și închei cu meseria, fără nici un regret.”

Cesare TRENTINI

(Va urma)

(Urmarē din pag. 1)

federal căruia dorim să l se confere nu numai rolul unui organism formal, în numele căruia Broul să acționeze, ci un rol care să hotărască asupra destinelor jocului de fotbal. Deși sint conștienți că cele spuse acum nu reprezintă, pentru unii, noutatea dorită, ele exprimă însă instaurarea în forul fotbalului nostru, a unei robuste idei partinice: aceea a eficienței extinse și responsabile a oficialilor de conducere, fie ei salariați sau voluntari. Văd un comitet federal capabil să adopte hotărîri într-o formă finită, să-i tragă la răspundere pe activiștii din fotbal, cu autoritate pe întregul teritoriu național. Primii pași în această direcție au și fost făcuți și remedia plenară a F.R.E. de care am vorbit dv. s-a ocupat multumitor, ca spațiu, dar fără a fi surprins esența dezbaterilor) s-a încheiat cu adoptarea unor hotărîri dintre care aceea de a se renunța la subvenționarea de către federație a calendarului competițional al cluburilor mi se pare deosebit de important, nu numai pe echilibrul financiar, care se cere acum cluburilor, dar și prin îndrumarea către copii și tineret a unor sume de bani cheltuiți sterili și în alte scopuri, pînă nu de mult. Trezirea responsabilității organizării turneelor internaționale asupra cluburilor, rentabilizarea acestora ca și asigurarea de către federație a acțiunilor de amenajări de terenuri, iată doar cîteva dintre noutățile ce se cer a fi cunoscute.

V-ați apropiat, după cum imi dau seama, de momentul actual al sportului cu balon rotund, ceea ce mă îndeamnă să vă întreb: cum apreciați debutul noului sezon care se va produce azi?

— Este absolut evident că, pentru marile publice al amatorilor de fotbal, reluarea campionatului și întregul său retur vor sta sub semnul turneului final din Mexic. Pentru federație e însemnă, totodată, a dîncirea preocupării față de structura întregului fenomen fotbalistic, față de cluburi, crearea celei mai favorabile atmosfere generale pentru jocul cu balon rotund. Poate că acest plan secund prezintă mai puțin interes pentru spectatori, întrucît nu oferă pînă la cîntărele dorite unora de public, dar pentru noi rămîne deosebit de importantă. Calificarea în turneul final al C.M. a creat, într-adevăr, condiții favorabile lumii fotbalului românesc. Prezența noastră în Mexic reprezintă, și ea într-un fel, un debut, dar însuși pentru că a putea vorbi despre redrețarea fotbalului. În noul sezon, vom face cîteva pași mărșă, dar fermi, în direcția materializării unor idei îndelung discutate și ale săror efecte sint de așteptat după o perioadă ceva mai lungă de reluarea campionatului național, inclusiv ziarul „Sportul”. Așteptăm, din partea tuturor, poziții critice, bine fundamen-

cial, la autonomia economică a federației, ca și la unele măsuri care afectează activitatea cluburilor, cum ar fi — pentru a da un singur exemplu — aplicarea, pentru prima oară la noi, a unui regulament complex, destinat comitetilor de fotbal și în care sint incluse toate prevederile necesare privind transferările, arbitrajul, starea terenurilor etc. Oricît s-ar părea de curios, fotbalul n-a avut, pînă de curînd, un astfel de îndreptar, dacă vreți. Aceasta nu însemnă altceva decît iarși o reflectare, și în fotbal, a unor măsuri cu un caracter foarte larg specific societății noastre actuale și anume întărirea măsurilor de legalitate, acțiune consecventă a partidului nostru.

— Cu toată modestia, pe care doriți s-o imprimăți declarațiilor dv, sesizez des-

ECHIPA NAȚIONALĂ NU EPUIZEAZĂ PROBLEMELE FOTBALULUI

tinăția mai profundă a unor măsuri, în general, și celorlalte, în realitate, doar reprezentative a constituit o preocupare permanentă, chiar dacă și aci s-au înfruntat epinile îndeajuns de contradictorii. Părerea mea este că problema de fond se impun atenției celei mai serioase și, în paralel, cu ele, supravegherea și dirijarea construcției echipei naționale. Interdependența este atît de evidentă în ambele sensuri încît nu cred să fie necesar să o și demonstrez în continuare. Nu uităm nici o clipă influența extrem de pozitivă pe care exercită-o în turnul final din Mexic a avut-o, și o are în continuare, asupra întregului nostru fotbal. Nu mă refer doar la prestigiul ei clar la chestiuni de natură contractuală, de avansate financiare, la porțile din afară care s-au deschis mult mai ușor acum pentru fotbalul românesc.

— Ce concluzii ați tras de pe urma programului chipelor finaliste, raportat la măsurile privind echipa noastră?

— Cîteva lucruri comune: durată acclimatizării, cu exagerări în ambele sensuri, jocuri grele, excludînd menajamentele obișnuite în trecut, asigurarea unui program pe timpul iernii. În rest, diversele măsuri nu-mi par esențiale. În ceea ce ne privește, fracționarea campionatului constituie o dovadă a prejăturii pe care i-o arătăm și nu a subestimării sale. Programul echipei noastre nu continue, după părerea mea, un anume specific, ci se inseră alături de al mizerișii participanților din Europa.

— În ce formă credeți că se va putea returna campionatului național să serveas-

tate, lucide, îndrăznete, singure care ne pot ajuta. N-am înregistrat nici măcar reacțiile așteptate din partea unor președinți de comiși, de cluburi divizionare, atunci cînd au aflat de noua destinație a lundurilor dirijate de „pe plan central, ca și cum chestiunea nu l-ar fi privit direct, ori ca și cum ei n-ar fi înțeleși că în vor avea de muncit mai mult de aci înainte, sub forme înnoite și foarte diversificate, pentru a-și asigura existența. Trag concluzia că mentalitatea ce se manifestă, în prezent, în fotbal se cere, cel puțin, primenită, dacă nu chiar fundamental schimbată.”

— Care este proporționaritatea interesului pe care I.R.F. l-a stabilit între Campionatul mondial și cel național?

— Să vă descriu situația de fapt, pentru că, în vorbe, s-a

ce acțiunea pentru turneul mexican?

— Sub două aspecte. Întil va constitui o perioadă de relaxare a jucătorilor, prin schimbarea unui program amenințat să devină stereotip. Dominant va deveni pentru cîteva săptămîni campionatul cu volumul său de pasiumi, de interese, de satisfacții etc. În al doilea rînd, el ne va permite să continuăm ideea care a dominat și recentul turneu din America de Sud și anume aceea că sintem prea săraci pentru a da titulari perpetui naționale. De aceea, emulația va fi permanentă și evoluțiile unor jucători ca Dumitru și Neagu au reprezentat adevărate confirmări ale unor aprecieri anterioare, precum evoluția altor sportivi (Adamache, Pescaru) în meciurile din Australia și Israel și — începînd de azi — în campionatul

tribune. Opinia publică, și de asemenea toți cei care se exprimă, într-un fel oarecare, asupra fotbalului, ne pot fi de mare folos, mai ales în campanii cum a fost aceea pentru campionatul mondial, așa încît așteptăm armonizarea tuturor factorilor posibili în scopul creării unei atmosfere favorabile unei comportări bune în Mexic. La rîndul său, F.R.E. va discuta public toate problemele, nu va escamota neajunsurile, va urmări stabilirea unei unități de atitudine față de participarea echipei în Mexic, a șanselor sale, a cîrînelor, a aprecierii tuturor rezultatelor din perioada intermedie, ca și a celor din turneu, fără excese, nici în sensul laudativ și nici în cel critic.

— Cum vedeți viitorul campionat național?

— Altfel structurat și din mai multe puncte de vedere. Meritîndu-ne trează atenția pentru echipa națională vom urmări, cu tenacitate, întărirea cluburilor pe care le vîd făcînd turnee de valoare cel puțin recent desfășurate de echipa națională, în condițiile unei responsabilități multiple, atît tehnice cît și economice.

— Aș putea îndrăzni să vă cer un răspuns, pe o bază reală, privind evoluția echipei naționale în Mexic?

— Știu că aceste întrebări va trebui să-l răspund cîndva. De ce n-aș face-o acum? Nu trebuie mere pe calea antecedentelor, considerînd că nu putem fi decît ultimii în serie. Ne sînt în putere să luțăm și să evităm, poziția codășă. Deranjarea ierarhiei prestabilite ne preocupă. Dacă vom merge mai departe în turneul de opt? Pentru aceasta, în mod concret, trebuie să eliminăm pe una dintre cele două campioane mondiale — Anglia sau Brazilia. Iartă-mă că repet răspunsul dat și „Șcînteii tineretului”, aștept ca cineva să ne precizeze pe care anume?

— Încheiere, fiindcă vîd că această întrebare nu a venit, deși o așteptam, permite-mi să mi-o pun singur: s-a încheiat un an de cînd conduc federația de fotbal. Pot fi mulțumit de rezultate? Fără falsă modestie nu! Imi amintesc, că unul dintre președinții, din ultima vreme, al federației ceruse, spre a face ceva, un răgaz de doi ani. Imi dau seama cît de scurt era acel termen, iar eu sint deosebit de încredințat în el. Este o mare diferență între a dori și a realiza ceva. Sint conștienți, totuși, că lucrurile s-au urînit din locul în care stagneră și sint decise să nu le las, din nou, să se blocheze. Cit va fi necesar pentru aceasta? Nu știu. Ceea ce știu este că mișcarea sportivă la un curs pozitiv și că adevărul nu mai poate fi dusă că artificialele pregătiri de seră au fost dezvoltate (vezi cazul decăderii voleiului și mai recent cel al hocheiului) și că procesul transformărilor necesare se impune a fi început în interiorul mișcării sportive. Din acest punct de vedere fotbalul a fost printre celele dintii sporturi care au servit acest adevăr.

național, ar putea să aducă noi nume în lotul reprezentativel. Să cere să nu uităm că un Gornea a strălucit pe Wembley, că Anca era deja experiența unui meci cu Anglia, tot astfel cum nu știu de ce n-ar putea intra în vederile selecționerilor fotbalști ca Tufan sau Tătaru, Bădin sau un alt stoper dintre cei tineri?

— Federația de fotbal și-a revizuit unele raporturi cu alte instituții?

— În general, ne străduim să consolidăm niște raporturi existente, dar fără îndolăci că noi relații se pot ivi oicînd. De pildă, hotărîrea noastră adresată cluburilor privind programarea meciurilor televizate cu minimum două ore și jumătate înaintea orei de începere a celorlate jocuri va cere o reasezare a intereselor devenite obișnuite, dar — după cum s-a constatat — defavorabile pînă acum fotbalului.

O grîiă specială vom accorda intereselor Sportosportului (de la care fotbalul primește anul acesta 16 milioane lei) prin respectarea programelor și organizarea de competiții interesante în pauzele ce se pot ivi, tot astfel cum ne preocupă intens reconsiderarea ideii de meci amical, care la ora actuală pare să nu mai intereseze pe nimeni.

— Care este punctul dv. de vedere asupra opiniei publice raportată la fotbal?

— Fotbalul nu poate fi conceput fără spectatori. De aceea, dorim ca publicul să participe, în număr cît mai mare, la meciuri, alți pentru argumentarea incăsarilor, cît și pentru moralul jucătorilor. Așteptăm de la public să se activeze și să se integreze în sfîrșitul nostru îndreptat spre întroarea unei atmosfere cu adevărat sportive pe terenuri și în

Sportul în lume

SE CONTUREAZĂ SEMIFINALISTELE ÎN CUPELE EUROPENE

Care au fost performerele etapei de miercuri?

ROMÂNIA DISPUTĂ FINALA CAMPIONATULUI MONDIAL

(Urmare din pag. 1)

toată înima ca metalul ce le va fi distribuit la urmă să fie cel mai prețios.

Fiește că nu va fi de loc ușor. Aceasta pentru că ediția la care asistăm a fost cea mai îndrăgănită dispută de până acum (aprecierea este unanimă în acest sens), victoriile fiind decise „milimetrice”, aproape în majoritatea cazurilor. Este ușor de presupus că tocmă finala competiției nu se va abate de la această regulă, care a imprimat întrecerii un ritm sufocant, cu de loc rare momente de tensiune, cu surprize copioase și, din aceste motive, cu un succes notoriu în popularizarea handbalului.

Va fi greu, de asemenea, pentru că reprezentativa României abordează meciul final... șchioapăt ușor, participarea la joc a lui Kicsid și Gunesch fiind încă sub semnul întrebării. Indiferent însă de clemența acestui „consiliu al zeilor”, care este Comisia tehnică, în cazul Gunesch și de eficacitatea tratamentului aplicat lui Kicsid, există șanse serioase ca acești doi veritabili stâlpi ai apărării să privescă meciul de pe banca rezervelor. Absența lor constituie o grea pierdere pentru echipa română, a cărei principală armă tactică este tocmai eficiența sistemului defensiv. În situația în care se va apela, firește, în mod fortuit, la improvizații, gabaritul centrului apărării va scădea, oferind un suficient pasaj de trecere surților adversarilor.

Înainte de toate, această partidă este, însă, dificilă datorită valorii echipei de care reprezentativa română o va avea în față. Selecționata R. D. Germane are un palmares impresionant, fiind una dintre echipele cu cea mai puțină înfrângere. În ciuda acestui fapt, elevii antrenorilor Heinz Seiler și Ewald Astrath au atins azi cea mai înaltă poziție a ștachei în activitatea lor. Eliminativă pentru la ultimele ediții ale C.M., fideosebi datorită unei lipse de șansă ajunsă celebră în lumea handbalului mondial, jucătorii din R. D. Germană au fost — pe bună dreptate — considerați printre cei mai buni din lume, făcându-se, cu bună știință, abstracție de absența succeselor la campionatul mondial. Așa că, după multe și infructuoase încercări, handbaliștii din R. D. Germană se găsesc astăzi în fața porții, încă ferecate, a afirmării, poartă care, o dată forțată, le poate asigura un suc-

ces de mare prestigiu. Iată, așadar, condițiile în care echipa română va încerca să reintre în posesia titlului pierdut în 1967, la Västerås. Sint obstacole dificile! Dar, ele pot fi trecute. Cunoaștem ambiția, capacitatea de luptă și erezia cu care știu reprezentanții noștri să-și apere șansele. Semnatarul acestor rânduri i-a văzut, nu o dată, în țară sau peste hotare, înfruntând momente mai grele și ieșind în cele din urmă învingători.

Avem speranța, deplina încredere, că și de această dată ei nu vor precepuți nimic

pentru ca după 60 de minute de joc scorul să le fie favorabil. Un asemenea pronostic nu înglobează hazardul și pătimașia pasiune pentru echipă. El are la bază analiza obiectivă a situației înfățișate de aceste două echipe: 8 meciuri jucate până acum, dintre care în 5 echipei României a învins, 2 terminându-se la egalitate și doar unul revenind adversarilor. Situația la golaveraj este 122 de goluri marcate față de 104 primite, tot în favoarea jucătorilor români. Ultima confruntare dintre aceste două selecționate a avut loc la 15 decem-

brie, anul trecut, la Berlin, și s-a încheiat cu un succes neașteptat atunci, dar pe deplin meritat al „tricolorilor”: 16-13 (7-7). Nu încapă îndoială că pe această temă, finala unui campionat mondial, se pot face speculații la nesfârșit. Elementul esențial este, însă, că nici de data aceasta reprezentativa României nu ne-a dezamăgit, ajungând printre cele mai bune din lume. Să le urăm jucătorilor noștri din toată înimă să poată face asta seară și a-cest ultim și decisiv pas spre cununa de lauri.

ULTIMA ORA:

Seara, tirziu, COMISIA TEHNICĂ A F.I.H. A LUAT ÎN DISCUȚIE raportul observatorului ei și al arbitrilor meciului România — Danemarca cu privire la „CAZUL GUNESCH”, HOTĂRIND SĂ NUL-SANCTIONEZE PE JUCĂTORUL ROMÂN.

Referitor la KICSID, putem să vă informăm că A PRIMIT AVIZUL MEDICULUI PENTRU A JUCA ÎN FINALA. Deci, echipa noastră va putea evolua în formație completă.

Antrenorii celor două echipe au anunțat că vor comunica formațiile numai cu o oră înainte de începerea finalei, în cadrul unei conferințe de presă.

Finala va fi condusă de un cuplu de arbitri suedezi: Torild Janerstrom — Carl Larssen.

★

În meciurile disputate astăzi (n.r. ieri) s-au înregistrat următoarele rezultate: Islanda — Franța 19-17, U.R.S.S. — Japonia 28-12, R.F. a Germaniei — Suedia 15-14 și Iugoslavia — Danemarca 29-14.

Doă dintre vedetele de la Arsenal, Robertson (stînga) și McNabb (dreapta) pe care spectatorii din Bacău îi vor vedea la lucru la 11 martie

Acad Cupa europeană a tirgurilor, această competiție de mare amploare în fotbalul continental, nu a cunoscut pauza în timpul iernii, în schimb, celelalte întreceri de primă importanță — Cupa campionilor europeni și Cupa cupelor — și-au reluat acum activitatea, revenind pe primul plan al actualității sportive. Pentru noi, însă, interesul principal se concentrează asupra întrecerii în care arămas singura formație românească, Dinamo Bacău, de altfel prima echipă din țara noastră care a ajuns în etapa sferturilor de finală într-o competiție europeană.

Înaintea meciurilor Dinamo Bacău — Arsenal și Anderlecht — Newcastle United, uvertura sterturilor a fost marcată miercuri prin alte două partide deosebit de atractive. Jucînd pe teren propriu, Hertha B.S.C. a dispus după o luptă acerbă de Internaționale prin unicul gol marcat de Horr, în prima repriză. Celebra apărare milaneză nu s-a demănițit nici de data aceasta, rezistînd atacurilor inițiate de jucării în partea a doua a jocului, așa că formația ita-

liană, învinsă la limită, poate realiza o victorie decisivă în partida revanșă. F. C. Carl Zeiss Jena confirmă rezultatele excepționale realizate în meciurile anterioare.

La intrare, prima surpriză: sistemul controlului de arme, și dacă în acel moment ne-am mirat foarte tare de precauțiile organizatorilor, mai tirziu, după ce a început reunitarea, am văzut că de tare se „înclăzește” spectatorii, le-am dat deplină dreptate!

Specioulul în sine are ceva din basmele noastre populare: apare mai întii personajul negativ, „omul rău”, pe care toată lumea și în special femeile, care de altfel alcătuiesc majoritatea asistenței — îl împingă cu proteste, cu fluierături, după câteva momente, intră în arenă „omul bun” un fel de Făcufumos, a cărui apariție este așteptată cu emoție și salutată cu aplauze, flori și bezele. Apoi începe lupta. În primele minute, „omul rău” utilizează cu precizie mijloace nepermise de regulă, ceea ce stîrnește un protest de nedescris în rândul spectatorilor, care nu prețuie să-și arunce în ring... pantofii sau gențile. „Omnia vincuntur lașind impresia că va birui. În final, însă personajul pozitiv și învinge adversarul întodeauna, ceea ce determină în sală un asemenea delir, încît este nevoită să intervină, nu o dată însăși... poliția!

Este tot acest spectacol mai de grabă o comedie, jucată cu abilitate de cascadori profesioniști, care mimează mai tot timpul, primind sau fiind foarte puține lovituri.

Începem săptămîna următoare vizitînd stadionul Belra Rio, pe care vom efectua câteva antrenamente. Construit pe teritoriul unei vechi mîștini, stadionul posedă un excelent gazd, despre care mulți dintre băieții afirmă că este cel mai reușit pe care ei au jucat vreodată... Și cînd te gîndești că mulți dintre noi am făcut cunoștință cu tenurii celebre — Wembley-ul, Bernabeu,

San Siro, ca să citez numai câteva — atunci parca încep să le crezi pe gazde, care au interzis intrarea pe stadion a amatorilor, „pentru a nu distrage cel mai bun gazd din lume”!

Vizităm apoi complexul sportiv comercial al stadionului, care cuprinde, între altele, o sală de cinema, în care — ni se spune — jucătorii echipei Internațională diază, pe baza filmelor proprii, locul adversarilor. La prînz, sintem invitați să luăm masa la restaurantul stadionului, „Churrascaria”, denumit astfel după numele felului de mîncare — churrasco — care este specialitatea casei, un fel de carne de berbec, buciată, prăjită în zăină de mață și oferită clientului la sașabie. Este, dacă vreți, o specialitate gastronomică care aduce cu frigularia românească, dar la dimensiuni uriașe.

Gazdele, care ne cunoscuseră gusturile încă din turneul anterior, ne-au făcut o deosebită surpriză, așezîndu-ne la masă exact la fel ca în urmă cu doi ani! Iar masorul „Tudosa” — recunoscut ca cel mai mare „mîncău” al delegației — una și mai mare oferindu-ne, de la bun început, o... porție triplă, pe care banul nostru Franceois nu s-a silit s-o dea gata în câteva minute.

Înutil, poate, să mai menționăm că restaurantul este plin în permanență, populat fiind de suporterii echipei care vin aici atît pentru a consuma delicioasa churrasco, cît, mai ales, pentru a discuta despre fotbal și a vedea, de aproape, matle vedete locale...

Înutil, poate, să mai menționăm că restaurantul este plin în permanență, populat fiind de suporterii echipei care vin aici atît pentru a consuma delicioasa churrasco, cît, mai ales, pentru a discuta despre fotbal și a vedea, de aproape, matle vedete locale...

Victor PANCIULESCU

ÎN EXPRESUL LYON — PARIS

După meciul victorios cu handbaliștii danezi, Gruia, Gațu, Oțelea și Penu au devenit cele mai importante personalități sportive care au trecut în ultima vreme prin grandiosul „Palais des Sports” din Lyon. Cînd, vineri după-amiază, echipa română a părăsit celebrul oraș al țesătorilor, îndreptîndu-se spre Paris, unul dintre directorii luxozului hotel Sofitel, unde au locuit băieții noștri, și-a exprimat regretul că finala C.M. de handbal nu a fost programată la Lyon. „Carlea de onoare a hotelului — susține gazda noastră — s-ar fi îmbogățit cu semnăturile campionilor mondiali!”.

Aluzia directă și transparentă, ca o mîltăse lyoneză, a fost primită cu rezerve de către handbaliștii români, deveniți foarte... prudenți după dușul rece suportat cu câteva zile în urmă, în meciul cu R. F. a Germaniei.

Sportivii noștri sînt optimiști. Cred în victorie. În același timp, însă, ei apreciază cum se cuvine forțele adversarilor din finală, handbaliștii din R. D. Germană. De altfel, în trenul expres Lyon — Paris, care i-a reardus pe reprezentanții noștri în actuala capitală a handbalului mondial, s-a vorbit mai tot timpul despre „cum pot fi finiți” Zimmermann, Serger, Petzold și ceilalți vechi cunoscuți ai handbaliștilor români. Gațu a reamintat la pariuri și la pronosticuri, dar nu s-a putut abține să nu le aminească coechipierilor:

— Dacă i-am bătut noi la ei acasă, la Berlin, normal ar fi ca acum, pe teren neutru, să facem același lucru...

— Și handbaliștii sovietici i-au bătut — intervine Cornel Oțelea, căpitanul echipei — și uite, acum... iocă în turneul de consolare!

Remarca lui Oțelea îi pune pe gînduri și pe ceilalți. Tac cîva timp, apoi Gruia începe să cînte „Ciao ragazzi”, cu o voce de peste 130 de puncte la „Steaua fără nume”. Îi susține, ca și pe teren, întreaga echipă. Ai zice că au uitat cu toții de meciul cel mare. Dar Gruia întrerupe melodia tocmai cînd nu te aștepti:

— Kicsid, tu cum te mai simți cu piciorul?

— Doctorul spune că va fi bine...

— Dar tu ce zici? Te doare, ori nu te doare?

— Eu sînt de părerea doctorului — răspunde Kicsid rîzînd.

„Mat cu uite ce trebuie să facem ca să-i păcălim pe adversari”, mai cu „Ciao ragazzi”, expresul intră în „Gare de Lyon”, din Paris. De aci și pînă la hotelul Hilton-Orly e drum, nu glumă. Autobuzul ne așteaptă. Nu mai spunem nimeni nimic. Dorința de a fi cît mai prospeți în finală învinge chiar și... ispitele Parisului.

La hotelul Hilton, o surpriză plăcută: câteva telegrame din țară le urează succes handbaliștilor. Una dintre ele e semnată de prof. Camil Mortun: „Felicitări echipei și succes!”. Aceste câteva cuvinte au o rezonanță deosebită în inimile lui Oțelea, Goran și Marinescu, foști elevi ai marșalcușului profesor. Și nu numai pentru ei, ci pentru întreaga formație, care, astăzi seară, în Palatul Handbalului din Paris, va încerca să recucerească titlul mondial. (C.A.)

Trimisul nostru special la Berlin, Hristache NAUM, transmite:

ÎNFRÎNGERE, DAR DUPĂ CEL MAI BUN JOCA AL TURNEULUI DE HANDBAL FEMININ

La a treia înfrîngere înregistrată de echipa noastră în turneul internațional de handbal feminin (grupa A, Neubrandenburg), organizat de forul de specialitate din R.D.G., ar fi normal să apăsăm și mai tare pe pedala criticii. Două motive (obiective) ne opresc însă să facem acest lucru: primul — înfrîngerea a fost suferită în fața celei mai bune echipe din lume, pe terenul a-cestuia, la o diferență minimă — R.D.G. — România 14-12 (9-8), și al doilea

zentaiva noastră a acționat, de această dată, ferm în apărare (decizia și mobilitatea jucătoarelor din sistemul defensiv au anihilat în bună parte eficacele atac al adversarilor), iar în ofensivă a desfășurat un joc variat, bine gîndit, sîntîndu-se în momentele oportune cu maximum de eficacitate. Echipa României a condus cu 5-4 (min. 12), 6-5 (min. 15), 8-6 (min. 19) și a avut scor egal, 12-12, în min. 42.

Era posibil ca Simona Arghir și colegele ei să conducă marea surpriză a competiției, mai ales că Lucreția Anca a apărut senzațional (printre altele și 3 lovituri de la 7 m!), dar, pede o parte, forma excelentă a principalelor șutere din echipa gazdă (Czelake și Hochmuth), iar, pe de alta, arbitrajul evident părtinitor al cuplului Orosz — Nemes s-au opus obținerii unei victorii de mare prestigiu, care ne-ar fi reconfortat. Și așa însă, probînd evidente calități în cea mai grea partidă a turneului, lășînd să se întrevadă reale posibilități (în momentul obținerii virfului de formă sportivă și al totalei mobilizări a tuturor jucătoarelor), echipa României rămîne clasată în rîndul team-urilor puternice, chiar dacă prestigiul ei a fost știrbit de meciurile pierdute în mod inexplicabil la Polonia și Danemarca.

Așadar, R. D. Germană — România 14-12 (9-8). Au marcat: Czelake (5), Hochmuth (4), Brener (2), Helbig (1), Schandig (1), Stein (1) pentru R.D.G., Arghir (2), Băicoianu (2), Sramko (2), Dobrcanu (2), Metznerath (1) și Soos (1) pentru România. Au arbitrat Orosz și Nemes (ambii din Cehoslovacia).

În cealaltă partidă, Danemarca a învins Polonia cu 17-14 (9-3). Au marcat: Lene Nielsen (5), Lagerborn (3), Annemarie Nielsen (2), Sørensen (2), Rasmussen (2), Christensen (1), Christiansen (1) și Koch (1) pentru Danemarca, Oehod (5), Prudczuk (3), Zawisinska (3), Jez (1) Walczyk (1) și Zieliewicz

(1) pentru Polonia. Au arbitrat: Schoof și Mittendorf (ambii din R.D.G.).

În urma acestor rezultate, în fruntea clasamentului grupei se află R.D.G., urmată de Danemarca, Polonia și România.

Meciurile finale încep duminică, la ora 16 (ora României), la Werner Seelenbinder Halle și se încheie în jurul orei 21.

AL DOILEA TITLU MONDIAL PENTRU PATINATORII SOVIETICI

Proba de dansuri din cadrul campionatelor mondiale de patină artistică de la Ljubljana a fost cîștigată de cuplul sovietic Ludmila Pahomova — Alexandr Gorșkov — 511,4 puncte, urmat de Schwomeyer — Sladky (S.U.A.) — 511,3 p.; Buck — Buck (R.F.G.) — 503,2 p.; Voitkic — Jigalin (U.R.S.S.) — 488,6 p.; Bayer — Rueger (R.D.G.) — 473,6 p.; Sawbridge — Dalby (Anglia) — 477,2 p.

GABY SEYFERT DIN NOU CAMPIONĂ MONDIALĂ!

Gaby Seyfert (R.D.G.) a cîștigat din nou proba feminină cu 2810 p., devansînd-o pe austriaca Beatrix Schuba (2729,3 p.).

Candidaturi olimpice 1976

DENVER — COLORADO la poalele Munților Stîncoși

Clifford H. Buck, primul vicepreședinte al Comitetului olimpic al S.U.A., om de ranch, înalt și uscățiu, impune de la prima vedere prin modestia prezenței sale, de loc conformă cu imaginea preconțuită a public-relations-man-ului american. Dinșul a acceptat sarcina destul de îngrată de a convinge pe europeni de avantajele unei noi ediții de iarnă a Jocurilor Olimpice (în 1976) dincolo de Ocean. În această calitate l-am întîlnit la St. Moritz, înaintea lungului său periplu, care-l va purta zilele acestea și prin Africa, pentru a se întoarce în mai la Amsterdam, flancînd pe prima-ori orașului Denver (Colorado) în fața conclavului C.I.O.

La poalele maestuosilor Munți Stîncoși (Rocky Mountains), în vestul Statelor Unite, pe drumul dramatic de altă dată al caravanelor cu covilîr pornite în căutarea aurului, din binecunoscutele westernuri cinematografice, se află un mare oraș, un centru industrial și comercial

populat de o jumătate de milion de oameni: Denver, capitala statului Colorado. Vecinătatea munților cu virfuri ce depășesc 4300 de metri în altitudine, conferă unei populații ocupată cu construcția de utilaj minier și de avioane, cu fabricarea pielii și

dion pentru 50000 de spectatori rezervat ceremoniilor de deschidere și închidere, Coliseumul ar putea găzdui meciurile de hockey ale grupei A și figurile libere la patinajul artistic. Pentru grupa B și figurile impuse — mai puțin spectaculoase —

se prevede utilizarea arenei universității din Denver, precum pentru patinajul viteze se va construi o pistă circulară de 400 m cu posibilitatea de a primi în jur 5000 de spectatori.

Pe ce atur-uri mizează comitetul din Denver? În primul rînd pe faptul că 80 la sută din instalațiile necesare sînt de pe acum în funcțiune: pe o anume experiență organizatorică, făcînd apel la proba destul de recentă a campionatului mondial de pa-

conservarea cîrnii sau cu prelucrarea cauciucului, privilegiul de a-și putea petrece week-endurile de iarnă pe pantă înzăpezite la mai puțin de o oră de depărtare de oraș. Potrivit proiectului organizatorilor, probele olimpice ar trebui să se desfășoare în trei zone. La Loveland Basin: slalomul urias — femei și slalomul special pentru ambele sexe; la Mount Snik-tak: coborîrea și slalomul urias pentru bărbați; iar la Denver Mountain Parks: săriturile, cursele de fond, biatlonul, bobul și săniulele.

Orașul însuși are un sta-

tionaj artistic din 1969 de la Colorado Springs; dar și pe câteva elemente de senzație, tipice americane: organizatorii asigură zborul în grup, pentru participanții, de la Zürich la Denver și retur, cu reactoare „Jumbo”, la preț de 265 dolari; iar elicopterele vor contribui la transportul concurenților de la sediile olimpice (organizat în sediile Universității) pînă la locurile de întrecere. La urmă, dar nu fără importanță, rămîne argumentul (în parte susținut și de președintele Nixon într-o recentă scrisoare către C.I.O.) că în 1976 comemorează 100 de ani de existență a statului Colorado și 200 de ani de la declaraarea independenței Statelor Unite.

Dar abia la 12 mai vom afla dacă toate aceste argumente îl pot face fericiți sau nu pe Clifford H. Buck!

Victor PANCIULESCU

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

HAMPTON: NĂSTASE ÎNVINS DE GRAEBNER

NEW YORK, 7 (Agerpres). — Sferturile de finală ale turneului internațional de tenis de la Hampton (Virginia) s-au sîldat cu următoarele rezultate: brazilianul Thomas Koch l-a învins cu 7-5, 3-6, 6-4 pe Arthur Ashe, iar Clark Graebner l-a eliminat cu 6-6, 7-5 pe Ilie Năstase. Tatăl și celelalte două partide: Stan Smith — Ian Kukulj 6-3, 6-2; Cliff Richey — Zelik Franulovici 6-4, 6-2.

Continuîndu-și turneul în Ungaria, echipa poloneză de fotbal Wisla Cracovia a jucat la Budapesta cu formația locală Vasas. Fotbaștii polonezi au cîștigat cu scorul de 3-2 (1-0).

Selecționata secundă de hockey pe gheață a Suediei, aflată în turneu în U.R.S.S., a învins cu scorul de 3-2 (1-0, 2-0, 0-2) echipa Dinamo Moscova.

La Mandeville (Anglia) s-a disputat o nouă întîlnire de tenis de masă între echipele mixte ale Angliei și Cehoslovaciei. Victoria le-a revenit gazdelor cu scorul de 5-2.

La Briançon, în cadrul campionatelor de schi ale Franței, Françoise Macchi a învîngătoare în proba de slalom urias — 1:19,31. Au urmat: Isabelle Mir — 1:19,45, Michèle Jacot — 1:19,71 și Florence Steurer — 1:20,20.